

A VÖRÖS MALOM

IRTA: HARSÁNYI LAJOS

A vitorlái vörösen
Villognak és forognak.
Ijedten nézik éjszaka
A Csillagok, a Holdak.
Garatja tompán zakatol,
Mint alvilági zsoltár.
A kapuban sötéten áll
S egyre kiált a molnár :

— Ide, ide minden ember, kinek nincs kenyere !
Ez a malom a legfinomabb liszttel van tele.

Jön a, jön a szegény ember.
A vállán a búzája.
Tizenhárom molnárlegény
Kajánul körülállja.
A malom tompán zakatol,
Mint alvilági molnár.
Bíztatja a szegényembert
A kapuban a molnár :

— Tiéd ez az egész malom és minden szemnyi lisztje,
Csak lépj ide s az életadó garatba tekints be !

A szegényember letekint.
Jaj, lát pokoli örvényt !
Szédülni kezd. Megtántorul.
És visszahököl önként.
De vad ütéstől hirtelen
Reped a füle dobja.
A vörös molnár megragadja
S a garatba dobja.

A vörös malom felsziporkáz. Lángja égig ér.
A garatból zuhog, zuhog, egyre zuhog a vér . . .